

FIDESCO

ORGANISATION CATHOLIQUE DE SOLIDARITÉ INTERNATIONALE

91 boulevard Auguste Blanqui
75013 Paris - France
Tél.: +33 (0)1 58 10 74 80
e-mail : contact@fidesco.fr
www.fidesco.fr

Pierre et Anne-Claire Dufaux

Projectleider
Pedagogische projectleider
Port-au-Prince – Haïti

Adres:

Famille Dufaux
c/o Maison Provinciale des Sœurs de Cluny
139, av. John Brown – BP 1303
Port-au-Prince
HAÏTI (Grandes Antilles)

e-mail : anneclairedufaux@yahoo.fr
dufaux_pierre@yahoo.com

Datum : November 2016

Missie Rapport nr 1

Mési anpil !

Beste peters, beste vrienden, beste familie

Ziezo... wij zijn er...

Het is reeds twee maanden geleden dat wij geland zijn in Port-au-Prince, en nu is het tijd om onze eerste indrukken weer te geven.

Wij willen beginnen met jullie van ganser harte te bedanken..., want zonder jullie zouden wij hier niet zijn! Jullie ondersteuning, hetzij financieel, spiritueel of vriendschappelijk draagt ons elke dag die voorbijgaat. Wij weten dat wij op jullie kunnen rekenen et het is een grote ondersteuning in moeilijke momenten.

Derhalve zeggen wij persoonlijk aan ieder van jullie : mési anpil! (letterlijk “merci en pile”, wat betekent : zeer veel dank!).

6 Pacéens komen toe in Port-au-Prince...

Maar laat ons beginnen met het relaas van ons groot avontuur...

Op 31 augustus, rond 20u00, verlieten wij ons huis in Pacé, volledig opgefrist met de hulp van velen onder jullie... Nog veel dank aan diegenen die geholpen hebben tijdens deze twee drukke maanden van intensieve werken en voorbereiding van het vertrek!

Het is dus uitgeput dat wij de baan naar Parijs genomen hebben. Maar blijkbaar was ons dieptepunt nog niet bereikt, want op de afrit van de autostrade brak de koppeling van onze auto. Het was middernacht, we waren op een kwartier van onze plaats van overnachting, en wij ondervonden de sterkte van jullie gebeden en gedachten die ons vergezelden. Wij hebben vlug ondervonden dat wij 2 opties hadden :

1 toegeven aan de ontgoocheling en het wantrouwen

2 deze tegenslag met humor bekijken!

Wij hebben gekozen voor de overgave : gelatenheid : enkele lachsalvo's en enkele uren later, konden wij onze reis vervolgen, goed moe maar in vrede.

Het is zo dat wij op 1 september naar Haïti gevlogen zijn voor twee jaar...

Land in zicht!

Na een laaaange vlucht – wij zijn opgestegen om 12u00 (franse tijd) en geland rond 17u00 (Haïtiaanse tijd) – ontdekken wij de “mornes” van Haïti, bergen met een specifieke ronde vorm die Port-au-Prince omringen.

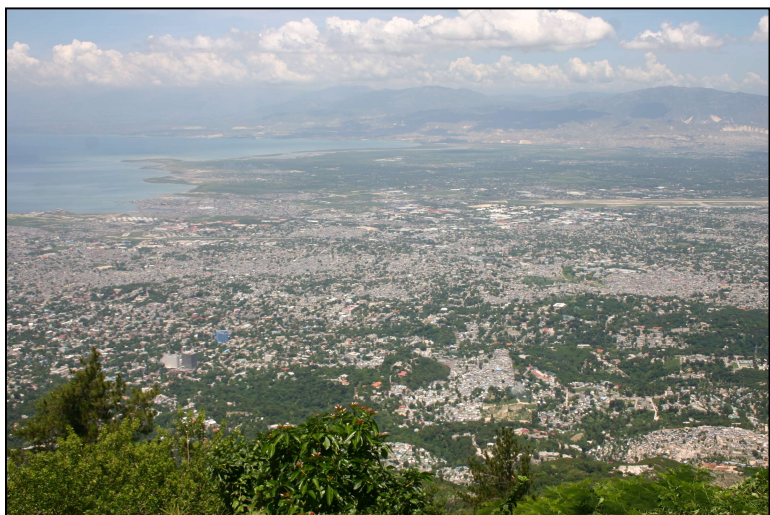

Foto : Panoramisch zicht op Port-au-Prince.

Vlieghaven Toussaint Louverture ... 2 min. ... euh 2 jaar stilstand !

Wij worden afgehaald aan de vlieghaven door Tiaré (vrijwilliger Fidesco die reeds twee jaar ter plaatse is) en door een Soeur de Cluny, Zuster Martine.

Bij het verlaten van de vlieghaven zijn wij bevangen door een veelvoud van indrukken : de verpletterende warmte, de verstikkende lucht-vervuiling, een gewriemel van auto's, moto's en voetgangers, en overal afval... Gedurende de rit naar onze nieuwe thuis bekijken wij alles met wijd open ogen : alles is hier levendig!

De twee Fidesco families die reeds een jaar ter plaatse zijn, hebben veel gewerkt aan de voorbereiding van ons huis en wij vinden een goedgevulde koelkast en opgemaakte bedden om ons te verwelkomen!

Na een "exotische" nacht beginnen wij onze dag : het is 5u00...

Foto van het huis.

Wel ja! Wij hebben het geluk als burens enkele hanen en geitjes te hebben die bij het eerste ochtendgloren rondhuppelen op golfplaten.

Wij hebben ook het geluk rechtover de parochie van het Heilig Hart te wonen :

- Voordeel : wij kunnen elke dag naar de mis en naar de biecht gaan als wij dit verlangen en hiervoor moeten wij enkel de straat oversteken.
- Nadeel : deze dynamische parochie start om 5u00 elke dag en plant elke vrijdag een dag van vasten en gebed met een zeer luidruchtige geluidsinstallatie!

De toekomst hoort toe aan diegenen die vroeg opstaan, wij hebben de plooi genomen!

In elk geval zijn het de meest frisse uren van de dag, wij genieten er van!

De eerste dagen waren wij bezig met de fundamentele noden van elke mens : slapen, eten, zich kleden, zich verplaatsen, zich beschermen! Het is zo in elke tijd en elke plaats.

Zich beschermen en zich kleden, dat valt mee!

Maar 2 maanden na onze aankomst zijn wij nog steeds op zoek naar de kunst om zich te voeden want de mensen uit Haïti spreken over haïtiaanse dollars terwijl ze "gourdes" verhandelen (1haïtiaanse \$ = 5 gourdes).

We moeten dus permanent goochelen tussen deze twee munten en ons realiseren dat de te betalen prijs geen "prix blanc" is. Om 2 broden te kopen moet je "2 dollar pen" vragen en een biljet van 10 gourdes geven, logisch toch.

** De haïtiaanse dollar is een munt die reeds jaren niet meer bestaat, maar de Haïtianen drukken zich nooit uit in Gourde" maar steeds in dollar (100 Gourde = 20\$)!

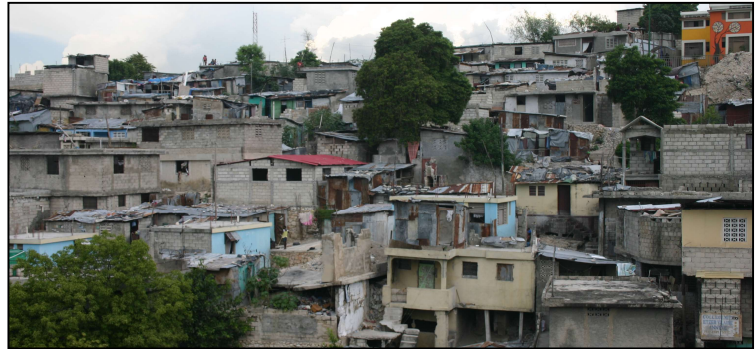
De hulp van Tiaré is nuttig geweest. We hebben moeten leren hoe een taxi herkennen (rode nummerplaat en een rode hoofddoek aan de achteruitkijkspiegel binnen vastgemaakt), de moto-taxi en de tap-tap!

Hierbij de foto van onze “tap-tap” doop. Omdat wij steeds sukkelen met onze gourdes en haïtiaanse dollars is het een dure rit geweest. Tap-taps zijn heringerichte pick-ups die veel personen kunnen vervoeren (ambiance verzekerd)! Zij zijn steeds zeer vrolijk gekleurd en voorzien van bijbelse teksten.

Slapen :

Port-au-Prince, hoofdstad van Haïti, is bevolkt met ongeveer 3 miljoen inwoners, die naargelang hun middelen in grote villas of eenvoudige gebouwen wonen rond Port-au-Prince, in meer gewone wijken, in huisjes samengepakt op de bergwand of in de sloppenwijken in de benedenstad.

Wij wonen in de wijk Turgeau, rechtover de Heilig Hart-parochie. De kerk werd volledig vernield bij de aardbeving in 2010. De wederopbouw is bezig maar de parochie heeft de heropbouw van de nieuwe kerk niet afgewacht om weer op te leven.

Met 4 missen per dag, opgedragen onder een enorm afdak, is de kerk steeds overvol. De voetgangers in de straat maken een kruisteken in het voorbijgaan, gelovigen stoppen de ganse dag door om een moment te bidden, en een knipoog van de Heer: wij hebben rond deze kerk in open lucht een mini-Lourdes ontdekt, een grot, de Heilige Bernadette en de Maagd Maria!

Foto van de Heilige Hart kerk in open lucht.

De werf van heropbouw

Op de stoep vinden wij handelaars die alles verkopen! Fruit, groenten, geconcentreerde melk in poeder, spaghetti, laders voor gsm, scharen, klederen... Wij hebben geleerd voedingswaren te kopen, ten minste de orde van grootte van de prijs. Hoe fier waren wij de eerste keer dat wij gepingeld hadden op de prijs.

De missie van Anne-Claire

Na enkele dagen van gewenning hebben wij de Zusters ontmoet die ons onze missie hebben voorgesteld. Op papier ben ik **pedagogische coördinatrice** : maar wat betekend deze titel?

Ik werk in een school beheerd door de Zusters St. Joseph van Cluny, een congregatie die zopas haar 150 jaar in Haïti heeft gevierd.

Het opvoedend project van de Zusters van Cluny “richt zich naar de humane en christelijke vorming van de hen toevertrouwde kinderen, om van hen verantwoordelijke en eerlijke jonge meisjes te maken, in staat om hun plaats in te nemen in de Kerk en in de maatschappij, en hun land en hun broeders te dienen”.

Ik werk in de school “Externaat de Voorzienigheid” in de Bas-la-Ville wijk van Port-au-Prince.

De ploeg van de school :

Mme Pierre-Lyne, boekhouder

Mme Fabienne, CPE, educatieve raadgever

Sœur Edwige Zuster Edwige, directrice van de school

Mme Wenis, secretaris

Mijn eerste missie bestaat er in Mevr. Fabienne te vervangen als zij afwezig is, gezien zij in twee scholen werkt. De school ontvangt ongeveer 350 meisjes tussen 6 en 14 jaar, d.w.z. vanaf het eerste lager tot het 9de jaar. Ik ontdek week na week wat deze functie inhoudt.

Gezien ik geen gedetailleerde functie heb ben ik begonnen met observeren.

Gedurende twee weken heb ik een maximum aan lessen bijgewoond om de leraressen te leren kennen, om de manier van lesgeven te begrijpen, om de groepen te beheren... in het kort, om mij een idee te geven van het Haïtiaans onderwijssysteem.

Het feit dat onze kinderen in dit systeem naar school gaan laat mij toe te ontdekken wat kenmerkend is voor deze school, en wat in het algemeen gebeurt, bijvoorbeeld, wij wisten dat op vandaag nog, de kinderen geslagen worden op de school. Het is het geval in de school van onze kinderen – als blanken hebben zij het voordeel vrijgesteld te zijn van de houten regel, het nijpen, zelfs de riem... Wat de zusters betreft : deze hebben het verlangen het geweld te vermijden. Zij wren dit in de school en trachten de ouders die hun kinderen slaan verantwoordelijkheid en begeleiding te geven.

Ander voorbeeld, als men langs een school voorbijkomt, hoort men de kinderen samen luidop lezen. Zuster Edwige stelt alles in het werk om het persoonlijk lezen en opzeggen te bevorderen.

Deze eerste weken van observatie waren zeer verrijkend. De vaststellingen die ik kon doen hebben Mevr. Edwige niet verwonderd, oef! Het vervolg hiervan voorziet dat ik elke lerares ontmoet om hen een balans van mijn bevindingen mee te delen. Ik voel mij nog niet zeer gelegitimeerd hiervoor, gezien ik hier nog maar recent ben! Maar Zuster Edwige heeft mij uitgelegd dat dat heel natuurlijk kan na de les!

Hier zijn de leraressen niet vast benoemd! Indien zij hun werk niet correct doen worden zij bedankt op het einde van het schooljaar.

In dit deel van mij missie geef ik eveneens catechese aan de leerlingen van het 7de jaar (bij ons het 5de jaar). Er zijn 41 leerlingen en bijna allemaal groter dan ikzelf... het is niet voor niets dat ik in het basisonderwijs les gaf in Frankrijk!

Deze lessen hebben het voordeel mij in te werken in het lesgeven en niet alleen toeschouwer-inspecteur te zijn die van buitenaf beoordeelt! Het is zeer goed voor de nederigheid!

Het werkelijke doel van deze lessen is de jonge meisjes te leren leven vanuit hun Geloof. Sedert hun prille jeugd, ontvangen zij een volledige catechese, maar aangeleerd als een les. Het doel is een parallel te maken tussen wat zij leren en wat dit kan betekenen in hun dagelijks leven.

Deze lessen zijn verhelderend voor mij op menselijk vlak, maar ook voor de pedagogische supervisie : deze 41 babbelaarsters omkaderen helpt mij om realistischer en juister te zijn in de observaties van de andere lessen!

Mijn 2de missie is begonnen in oktober : meewerken met een werkgroep voor het project Eduquat. Het betreft een informatica project gedragen door 3 congregaties – de Broeders van de Christelijke Scholen, De Dochters van de Wijsheid en de Zusters van Cluny – die de Permanente Pedagogische Raad vormen – de CPP. Het project Eduquat beoogt het invoeren van interactieve oefeningen op tablet, ter aanvulling van de lessen gegeven in de klas. Ik heb deze werkgroep vervoegd die bezig is met het opstellen van technische fiches voor de productie van interactieve pedagogische modules, eenvoudiger gezegd, wij maken de oefeningen welke overeenkomen met elke doelgroep. De werkgroep is begonnen met wiskunde, en de verschillende deelnemers hebben elk een domein te bewerken van het 1ste tot het 6de leerjaar. Zuster Edwige is verantwoordelijk hiervoor, en ik ondersteun haar hierin. Het project is vorig jaar gestart maar was status quo bij gebrek aan coördinator. Maar ok! Mevr. Anouk zal ons begeleiden om de zaak te laten opschieten, want officieel hadden de kinderen begin oktober moeten beginnen met het werk op de tablet. Er is beslist zo vlug mogelijk de leerkrachten het nieuwe programma te leren gebruiken en met de kinderen te beginnen op het bestaande programma. Deze zaak is op te volgen!

De missie van Pierre

Mijn missie bestaat in werkelijkheid uit verschillende missies. Ik verdeel mijn werkweek tussen de CHR (Haïtiaanse Conferentie van Religieuzen) en de Zusters Sint-Joseph van Cluny.

1- **De CHR** verenigt alle religieuze congregaties van Haïti. Opgericht in 1973, probeert zij een geest van eenheid te creëren tussen de verschillende leden, door uitwisseling, een luisterende houding en gemeenschappelijke projecten.

In 2014 heeft de CHR een terrein aangekocht met het doel er het project **Latremblay** te realiseren; een vormingscentrum voor het religieuze leven, als antwoord op een reële nood om in Port-au-Prince een plaats te hebben waar tussen 300 en 400 personen kunnen samenkomen voor diocesane of inter-congregationele vergaderingen. Het zal eveneens een plaats zijn voor de organisatie van seminaries en retraites (150 bedden voorzien).

Het project is nog in het beginstadium. Mijn werk bestaat in het helpen bij het ontwerp en de inplanting van de verschillen gebouwen; en in functie van de beschikbare budgetten en prioritaire noden, de fasering van de uitvoering (de volgorde van het bouwen) bepalen.

Eerst en vooral heb ik alle beschikbare documenten en plannen verzameld om mij in te werken in het project et een preciezer idee te hebben van de wensen van de toekomstige gebruikers. Priester Gilbert Peltrop, Secretaris Generaal van CHR en ikzelf hebben bezoek gebracht aan Latremblay 20, in het Noorden van Port-au-Prince. Bij aankomst, eerste verrassing : de vorm van het terrein komt niet overeen met de plannen van voorstudie die ik bezit... Tweede verrassing : na een 2de bezoek om de juiste afmetingen te nemen van de omheining, stel ik vast dat het project op papier niet past op het terrein! Na verschillende vergaderingen hebben wij begrepen dat de plannen van het project getekend werden voor de definitieve verwerving van het terrein en dat de gemeente de afmetingen van het terrein gewijzigd heeft tussen de verkoopovereenkomst en de aankoop... Vervolgens hebben wij het bureau ontmoet dat het ontwerp gemaakt heeft en een nieuwe schets van het project voorgesteld heeft. Gevolg : een belangrijke meerprijs, want bureau met eigen architecten.

Het project wacht op het budgettair akkoord van de Raad van CHR. Deze zaak is ook op te volgen...

Ten gevolge van de orkaan Matthew vragen verschillende congregaties in het zuidoosten van het land hulp van de CHR. Gevolg gevend aan deze vragen, zal de CHR proberen een overzicht te maken van alle schade en de kosten die dat zal meebrengen (herstellingen, wederopbouw) en deze voorleggen aan het Aartsbisdom, dat hun financiële steun zal geven. Ik werk mee aan het opstellen van deze lijst door de sites te bezoeken, de schade vast te stellen en te bekijken wat vlug gerealiseerd kan worden.

Vorige maandag heb ik een school bezocht op 50 km van Port-au-Prince, een school van 10 klassen, in hout en golfplaten heropgebouwd na de aardbeving in 2010,

en die nu volledig opgetild werd door de orkaan, er blijven enkel nog de

funderingen over... één van de daken – bijna intact – bevindt zich 100 m verder... de vaststellingen zijn vlug gemaakt : de kracht van de orkaan kan men goed beseffen.

2- Twee dagen per week sta ik ten dienste van **de zusters van Cluny**, in het Provinciehuis, onder de directe verantwoordelijkheid van Zuster Overste Christiane Gervais, die een opmerkelijke persoonlijkheid is, vol energie en projecten!

Het Provinciehuis, avenue John Brown (Lalue), Port-au-Prince.

Er zijn verschillende projecten in het Provinciehuis :

De Ravine verbergen

De Ravine is een rivier van afval aan de rand van het domein van de Zusters. Het is, helaas, het eerste wat men ziet bij het binnenkomen. Het contrasteert heel sterk met de sfeer van rust op het domein. Moeder overste heeft mij heel vlug gevraagd om een oplossing te zoeken om dit aan het zicht te onttrekken. De werf begint in November.

Beheersing van het regenwater en herinrichting rondom het noviciaat : ten gevolge van de orkaan is de koer vernield en de regen doet de rest. We moeten dus het regenwater opvangen om de koer te kunnen herstellen.

Ecole Rosalie, ave. John Brown (Lalue), Port-au-Prince

Hier zijn twee projecten die wachten op budget :

- de bouw van een nieuwe grote keuken
- sanitair blok voor de kleuters.

Ecole La Madeleine, la Croix-des-Bouquets

Het betreft een nieuwe fase van een recent gebouwde site – een gloednieuwe school – die nog geen refter heeft voor een honderdtal leerlingen. Ik ben bezig met de tekening, het ontwerp, de 3D-maquette. Eens de fondsen beschikbaar schrijven we een aanbesteding uit om het project te realiseren.

Het zijn dus verschillende en gevarieerde projecten waar ik mee bezig ben : het opvolgen van de plaatsing van de dakgoten, de afsluiting om de ravine te verbergen, tot het ontwerp en de realisatie van een refter! Kortom, veel projecten om op te volgen!

De pagina van de ti moun

De ti moun (kinderen) passen zich goed aan! De eerste weken school waren moeilijk voor hen. Blank zijn is een attractie voor de Haïtiaantjes : ze raken je witte huid aan, de zijden haren (zo noemen zij deze), ze geven zoentjes, ze strelen... 1ste gevecht... Het dragen van een uniform in deze hitte was een 2de gevecht... Maar het beste komt altijd op het einde... Het 3de gevecht is het ergste! We hebben een ritme moeten zoeken waarin onze missie en de schooluren van de kinderen (7u45 – 13u30) passen. Eén van ons komt dus elke dag vroeger thuis om de kinderen te begeleiden in hun 2-3u durende huiswerk... dat is een familiale beproeving!! Maar na 2 maanden beginnen de kinderen zelfstandiger te werken.

Trouw aan zichzelf hebben de kinderen activiteiten gevonden die bij hen passen!

Elisabeth maakt vorderingen in tennis – met een elektrische raket, zeer efficiënt tegen de marengouen (muggen).

Paul kan eindelijk lang timmeren met zijn papa : onze tuin is bezaaid met bric-à-brac, een goudmijn voor onze 2 knutselaars!

Alix houdt ervan om water te halen met Pierre, ze doet de Haïtiaanse vrouwen na die in staat zijn om alles op hun hoofd te dragen : een stapel van 20 plateaus eieren, enorme balen kledij, schalen vol avocado's... De bidon is nog leeg voor het ogenblik, maar binnen 2 jaar zal ze het wel kunnen!

Julie heeft een passie ontdekt voor de drums, verbazend, niet?

En God in dit alles?

“Trek weg uit je land, verlaat je familie, en ga naar het land dat ik je zal wijzen.”

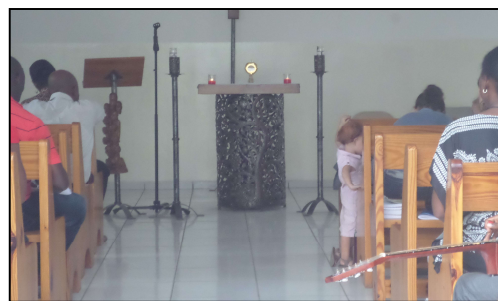
Wanneer de Heer Abraham roept, vraagt Hij hem wel alles te verlaten, maar Hij belooft een zegening. We hebben dit appèl gekregen, met Gods genade hebben we er aan beantwoord, en we krijgen een zee van zegeningen ...

Het feit van alles achtergelaten te hebben plaatst ons in een positie van kwetsbaarheid en nederigheid. Omdat we niets meer in de hand hebben, is de overgave aan de Voorzienigheid vanzelfsprekend! We zijn als kleine kinderen die alles verwachten, op alles hopen, en zich aanpassen aan wat ze krijgen. We ondervinden de humor met dewelke de Heer soms ons gebed beantwoordt... Er gaat geen week voorbij zonder knipoogjes van de Heer :

Tijdens een weekend hadden wij geen elektriciteit meer, dus geen pomp om het water op te pompen... met deze hitte, is gebrek aan douches een grote beproeving... terwijl we ons zorgen maakten is het beginnen onweten : we konden natuurdouchen! Vorige zondag kwamen we in de mis op het moment van de wegzending... een beetje beteuterd nemen we inlichtingen en vernemen dat er uitzonderlijk elders een mis is, voorgegaan door een priester van de Heilige Geest die we al 2 maanden moesten contacteren...

In elk vreugdemoment of beproeving is de Heer aanwezig en bewaart ons in een diepe Vrede : als we de prachtige natuur bewonderen, als we bijzondere momenten in ons gezin beleven, als men ons in de straat feliciteert om ons stuntelig creools... maar ook als we 8cm grote kakkerlakken vinden aan de voet van ons bed, wanneer ze ons “blanc” achterna roepen in de straat op een dag dat we slecht gehumeurd zijn..., of zelfs als de orkaan Matthew ons een week huisarrest geeft...

God vergezelt ons met zijn Vrede en zijn Geduld – voor Pierre en mezelf weten jullie dat dit geen luxe is! En zijn Vrede is niet voor 2 jaar, enkel voor vandaag... Het is het evangelie dat we voor onze huwelijksmis gekozen hebben : “Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last.” De Heer geeft ons de genade om dit te beleven : wat een cadeau!

Bovenop de dynamische parochie van het Heilig Hart, zijn wij zeer gelukkig ons te kunnen herbronnen tijdens de gemeenschapsdagen van de Gemeenschap Emmanuel, de 3de zondag van elke maand. Daar ontmoeten wij ook de andere vrijwilligers. Het is goed om samen te loven, te aanbidden, en zich in gebed verbonden te voelen met de Kerk, de leden van de Gemeenschap en de Fidesco coöperanten over de hele wereld.

Besluit : Piti piti, zwazo fè nich li! (*Petit à petit, l'oiseau fait son nid.*)

Via deze nieuwsbrief, hopen we jullie een tamelijk volledig overzicht van ons nieuw leven bezorgd te hebben! We hebben nog een massa dingen te ontdekken en te leren, op menselijk vlak of professioneel. We danken jullie nogmaals om ons op deze weg te vergezellen. Jullie gedachten, gebed en berichten zijn een immense steun voor ons 6!

Afspraak in maart voor het vervolg van onze avonturen, si Dye l'vle! (*Si Dieu le veut*)
Zo zeggen de Haïtianen na elke zin over de toekomst!

We wensen jullie een goede Adventstijd en
Zalig Kerstmis !

De kinderen vóór de prachtige mornes, gezien vanaf Furcy.

De ruggesteun...

Vandaag werken 150 Fidesco vrijwilligers over heel de wereld aan de **ontwikkeling van de achtergestelde bevolking** : onthaal van gehandicapte personen, uitbouw van vormingscentra, beheer van bedrijven en sociale werken, logopedie, geneeskunde, consulting, ingenieurs voor de constructie van waterputten in de brousse...

Om al deze projecten waar te maken, de vrijwilligers te vormen vóór hun vertrek, het financiële aspect van hun missie (vlucht, verzekering, ziekenkas...) te waarborgen, **rekent Fidesco voor 80% op de vrijgevigheid van de donateurs.**

We vragen dus onze missie te steunen. Dit kan ofwel door een maandelijkse gift van 15 euro (of meer) gedurende de tijd van onze

missie of het éénmalige equivalent. **Belastingaftrek is mogelijk!**

We verbinden ons om onze peters om de drie maand op de hoogte te houden van ons dagelijks leven en van de vooruitgang van onze projecten.

Nogmaals hartelijk DANK voor uw steun, en voor onze peters : afspraak over 3 maand voor ons volgend verslag!